

[O. Mathiasen.]

sympati for lovforslaget, som andre ærede ordførere har givet udtryk for, og vi vil behandle det med al mulig velvilje.

Det må selvfølgelig være sådan, at alle landsmænd behandles lige, uden hensyn til hvor i landet de bor, og det er lige så ligetil, at de landsmænd, der her er tale om, har et særligt krav på velvilje, sympati og hensyntagen fra samfundets side. Jeg har nu i et par år haft lejlighed til at se lidt på forholdene på vore statshospitaler rundt omkring i landet, og det har glædet mig meget at se, at forholdene er blevet meget betydeligt forbedret i de senere år, og at man stadig arbejder med planer om yderligere fremskridt på dette område.

Det er klart, at forholdene på Færøerne også må ordnes tilfredsstillende. Men det er naturligvis lige så klart — som det også er fremhævet i den højtærede indenrigsministers fremsættelse af lovforslaget — at opførelsen af et statshospital i Thorshavn ikke må få nogen uheldig indflydelse på bevillingerne til hospitalsbyggeri i den øvrige del af landet, for her er der stadig i høj grad brug for byggeri, forbedringer og udvidelser på mange forskellige områder.

Vi er som sagt yderst velvilligt indstillet, og jeg har kun et par enkelte bemærkninger at gøre, som lovforslaget giver anledning til.

For det første ved jeg, at dette forslag har været til behandling i finansudvalget, og at det skyldes krav fra finansudvalgets medlemmer, at det nu er kommet frem til folketingets afgørelse. Jeg vil gerne sige — hvad jeg tror det ærede medlem fru Clara Munck også var inde på — at det forekommer mig at være helt rigtigt, at et lovforslag af så store dimensioner som det, der her er tale om, kommer frem til afgørelse i det samlede folketing. Det er jo ikke småpenge, det drejer sig om — ifølge lovforslaget et beløb på over 34 mill. kr. foruden, som der er gjort opmærksom på før, et større beløb til montering, formodentlig også et millionbeløb. Jeg har naturligvis ingen som helst grund til at tvivle om, at folketingets finansudvalg træffer alle afgørelser fuldt ud forsvarligt og efter bedste overbevisning. Men det vil folketinget også gøre, og i hvert fald bliver der mere lejlighed for medlemmerne til bl. a. i udvalget at sætte sig ind i sagerne. Det gælder også

det parti, der ikke er repræsenteret i finansudvalget, og som ellers ikke ville have haft lejlighed til at tage stilling til forslaget, før afgørelsen var truffet.

Jeg vil også ganske kort nævne et andet forhold, som har været fremme i de seneste dage. Jeg har været bortrejst, så jeg har kun set det i pressen. Sagen er, at der for nylig er valgt et nyt landsstyre på Færøerne, og jeg mener, det må have nogen interesse at tage dette forhold med i betragtning, når vi skal behandle dette lovforslag.

Ifølge nogle pressemeddelelser, som jeg går ud fra er rigtige, har formanden for det nye færøske landsstyre for nylig udtalt, at det nye landsstyre vil give forandringer i forholdet mellem Færøerne og Danmark, og at man vil forsøge at gennemføre en revision af hjemmestyreloven — af 1949 er det vist — således at færingerne påtager sig et større ansvar; sådan hedder det i pressemeddelelsen. Jeg ved ikke, hvor meget der ligger i denne udtalelse. Men så vidt jeg har forstået, er det sådan, at hjemmestyreloven af 1949 giver færingerne den mulighed, at de selv kan overtage næsten alle samfundets anliggender og funktioner, hvis de ønsker det, som deres egne funktioner. Jeg kan bare lykønske færingerne med det nye landsstyre og sige, at vi i mit parti ville finde det naturligt, hvis færingerne på flere andre områder selv ville overtage deres egne anliggender; og hvis det er det, der ligger i denne udtalelse af formanden, synes jeg, det lyder meget fornuftigt og rigtigt.

Så er der bare én ting til. Lovforslaget er prisværdig kort; der er kun 2 små paragraffer. Ministeren bemyndiges til at lade opføre et statshospital til det beløb, som er omtalt flere gange i dag. Jeg har naturligvis ingen som helst grund til at tvivle på, at den højtærede indenrigsminister vil bruge sin eventuelle bemyndigelse — ja, jeg behøver ikke at sige eventuelle, for den får ministeren efter den behandling, lovforslaget har fået i dag — på den bedste og mest forsvarlige måde, og jeg har ingen som helst grund til at tvivle på, at de sagskyndige, som har udarbejdet planerne og foretaget beregningerne, har gjort det så nøgternt og forsvarligt som muligt; det går jeg ud fra som givet. Jeg kan også sige, at det er meget fornøjeligt at se de særdeles